

Registreringen af landbrugere, der hidtil havde drevet fiskeri i forbindelse med landbruget, blev foretaget i 1978 samtidig med indførelsen af regelsættet med krav til hovedbeskæftigelse og indtægt ved fiskeri, som betingelse for retten til at drive erhvervsfiskeri. Bestemmelsen skulle sikre, at landbrugere, der forud for erhvervsfiskerkravets indførelse havde drevet fiskeri, fik ret til at videreføre fiskeriet.

Bestemmelsen har i 1998 betydning for 10 personer, der fortsat er registreret som landbrugere.

Til § 26

Lystfiskeri må som fastlagt i saltvandsfiskerilovens § 11 udøves med lette håndredskaber. Henvisningen til § 54 tydeliggør, at lystfiskere desuden som hidtil skal overholde reglerne om fisketegn.

Til § 27

Fritidsfiskeri er som hidtil ikke-erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, som foregår med andre redskaber end de lette håndredskaber, der er tilladt ved lystfiskeri. Under hensyn til, at lovforslaget omfatter både saltvand og ferskvand, indføres fritidsfiskerbegrebet med loven også i ferskvandsområder. Udgangspunktet er, at fiskeri i ferskvand er rekreativt fiskeri. Dvs. fiskeri med lette håndredskaber er lystfiskeri, og fiskeri med andre tilladte redskaber er fritidsfiskeri.

Reglerne om redskaber for både salt- og ferskvand udstedes i medfør af § 32. Der vil fortsat være behov for særlige regler i ferskvand, f.eks. forventes der ingen ændringer i forbuddet mod nedgarn i vandløb.

I saltvandsfiskerilovens § 12 er det direkte angivet, at fritidsfiskere skal være mindst 12 år, og at de pågældende skal have bopæl i Danmark. Kravene til personernes alder m.v. vil fremover blive fastsat ved bekendtgørelse i sammenhæng med de øvrige regler for fritidsfiskeri. Det er hensigten at opretholde bopælskravet i det omfang, dette ikke strider imod regler i EU og EØS samarbejdet. Alderskravet på tolv forventes også videreført uændret.

I medfør af reglen i stk. 2 vil et fiskeri i ferskvand kunne godkendes som værende erhvervsmæssigt, når betingelserne i § 12, stk. 2, er opfyldt. I praksis vil godkendelsen have den betydning, at fangsterne kan omsættes, jf. § 12, stk. 2, og at der ikke skal betales fritidsfiskertegn.

Til § 28

Bestemmelsen vedrørende fiskeriretten i ferskvand viderefører ferskvandsfiskeriloven § 4, stk. 1-2. Ved "grund" forstås fast ejendom. Hele den nærmest lig-

gende faste ejendom danner grundlag for fiskeriretten. Det gælder også dæmninger og lignende, som således også kan danne grundlag for fiskeriret udfor disse landområder.

Reglen i stk. 1 om, at fiskeriretten er tilknyttet den grund, der ligger nærmest fiskevandet, har været hovedreglen siden 1888. En særlig ret med en adkomst til fiskeriet uden tilknytning til grunden vil som hidtil blive respekteret. Dette gælder såvel rettigheder, der er etableret under dansk ret og de særlige regler, der har været gældende i Sønderjylland i det omfang, disse er opretholdt ved genforeningen med Danmark i 1920.

I stk. 2 videreføres bestemmelsen om, at fiskeriretten på en strækning som en undtagelse kan overdrages til staten, selvom staten ikke ejer grunden. Som noget nyt får kommuner samme mulighed. Baggrunden for denne ændring er at muliggøre, at en kommune, der ønsker det, erhverver fiskeriretten på en strækning med henblik på at stille fiskeriet til rådighed for borgerne. Muligheden gælder både for primær- og amtskommuner. Bestemmelsen tager sigte på frivillige overdragelser baseret på aftale med indehaveren af fiskeriretten. Endvidere fremgår det uændret af lovteksten, at fiskeriretten kan udlejes for 25 år ad gangen.

Bestemmelsen i stk. 3 er overført fra § 3 i Randers Fjord loven. Denne øvrige del af loven er ophævet i medfør af tidligere ændringer af saltvandsfiskeriloven og ferskvandsfiskeriloven. I saltvandsfiskeriloven blev bemyndigelsen til ophævelsen indført ved lov nr. 1082 af 22. december 1993 om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

Det fremgår af § 3 i Randers Fjord loven, at fiskeriet på strækningen mellem Randers Bro og Frisenvold Fiskegård er tilladt enhver, der har ret til fiskeri i saltvand. Denne formulering blev valgt i Randers Fjord loven for at angive, at der var tale om en fiskeriret, der var tilgængelig for alle i modsætning til reglerne i ferskvand om bredejerens fiskeriret. Strækningen er beliggende i et ferskvandsområde, og for fiskeri i området gælder alle øvrige fiskeriregler i ferskvand. I § 3 i Randers Fjord loven står tillige, at ministeren kan træffe regulerende bestemmelser for fiskeriet på denne strækning. Dette gentages ikke her, da fiskeriloven vil give ministeren mulighed for at fastsætte regler med henblik på at regulere fiskeriindsatsen, hvis den bliver for intens på grund af stor deltagelse i fiskeriet i et område. Dette vil kunne ske i medfør af bl.a. § 30 og § 32. Denne mulighed eksisterede ikke efter lov om fiskeriet i Randers Fjord loven eller i ferskvand før gennemførelsen af ferskvandsfiskeriloven i 1992.